

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 353-1992

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1998

Número 29

**Presidència
de l'Honorable Sra. Myriam Muñoz i Laso de la Vega.**

Sessió celebrada dia 14 de maig del 1998.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 1733/98, de l'Hble. Sra. Diputada Catalina Bover i Nicolau, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a llengua catalana, pròpia de les Illes Balears. 479
 - 2) RGE núm. 1748/98, de l'Hble. Sra. Diputada Catalina Bover i Nicolau, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a respostes de l'enquesta en funció de l'interès polític del Partit Popular. 479
 - 3) RGE núm. 1749/98, de l'Hble. Sra. Diputada Catalina Bover i Nicolau, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a filosofia del Partit Popular que ha gestionat l'educació de l'Estat. 479
-

- 4) RGE núm. 1750/98, de l'Hble. Sra. Diputada Catalina Bover i Nicolau, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a programes i exigències del Mec. 479
- 5) RGE núm. 2342/98, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aules de cinc anys. 481
- 6) RGE núm. 2344/98, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a matèries d'ESO i batxillerat que es pensen desdoblar per al curs 98/99. 482
- 7) RGE núm. 2347/98, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aportació econòmica a la fira Didàctica 1998. (Ajornada). 483
- 8) RGE núm. 2348/98, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ús de les varietats insulars en els llibres de text. 483
- 9) RGE núm. 2352/98, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a activitats extraescolars i complementàries autoritzades per al curs 97/98. 484
- 10) RGE núm. 2356/98, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a obres d'adaptació per implantar segon d'ESO. 485

II.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 2055/98, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a transport escolar gratuït per a menors de sis anys. 485

LA SRA. PRESIDENTA:

Comenzamos la sesión de hoy. Pediría, en primer lugar, ¿hay substitutiones?

EL SR. PAX I DOLZ DEL CASTELLAR:

Sí, Sra. Presidenta. Alejandro Pax sustituye a Carlota Alberola.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Avel·lí Casasnovas substitueix Simó Gornès.

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

Margalida Ferrando substitueix Joan Flaquer.

LA SRA. PRESIDENTA:

Bien, muchas gracias.

Pasamos al debate del primer punto del orden del día, relativo a las preguntas. Les quiero comunicar que se ha recibido en el día 11 de mayo pasado el escrito de la Hble. Sra. Consellera de Presidencia número de registro 2796/98, mediante el cual comunica la imposibilidad de asistir a la sesión de la comisión de hoy a causa de compromisos concretados anteriormente para contestar a la Pregunta oral número de registro 2347/98, del Sr. Crespí i Plaza., referida a la aportación económica de la feria Didáctica 1998, que és la número siete del orden del día; por tanto, esta pregunta quedará aplazada para una siguiente sesión de la comisión.

Pasamos a la primera...

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sí, Sra. Presidenta. Jo no dirigia la pregunta específicament a la consellera de Presidència, dirigia la pregunta al Govern, i he de manifestar una certa sorpresa perquè crec que la resposta a aquesta simple pregunta, que era donar una xifra, podia haver-la contestada qualsevol altre membre del Govern. No era això una interpel·lació, no era un tema dirigit a cap conselleria en particular, i m'estranya aquesta excusa, cosa que fa que aquesta pregunta no em sigui contestada fins d'aquí a una sèrie de mesos, quan, segurament, ja hi haurà hagut tres o quatre fires més, i la informació a què tenim dret els diputats, per aquesta via, se'ns amaga. Jo demanaria almanco poder-me dirigir..., que la Mesa em donàs empara i que això se'm contestàs per escrit a la major brevetat possible.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, tomo buena nota de esto. Gracias Sr. Crespí.

I.1) Pregunta RGE núm. 1733/98, de l'Hble. Sra. Diputada Catalina Bover i Nicolau, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a llengua catalana, pròpia de les Illes Balears.

I.2) Pregunta RGE núm. 1748/98, de l'Hble. Sra. Diputada Catalina Bover i Nicolau, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a respostes de l'enquesta en funció de l'interès polític del Partit Popular.

I.3) Pregunta RGE núm. 1749/98, de l'Hble. Sra. Diputada Catalina Bover i Nicolau, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a filosofia del Partit Popular que ha gestionat l'educació de l'Estat.

I.4) Pregunta RGE núm. 1750/98, de l'Hble. Sra. Diputada Catalina Bover i Nicolau, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a programes i exigències del Mec.

Pasamos entonces a la primera pregunta del orden día, que es la número de registro 1733/98, de la Sra. Bover i Nicolau, sobre la lengua catalana, propia de las Islas Baleares. Sra. Bover, tiene la palabra.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sra. Presidenta. Demanaria, si és possible, agrupar les preguntes una, dues, tres i quatre, conjuntament, si fos possible, a causa que totes tenen el mateix fil conductor, si vostè no hi té inconvenient ni el conseller tampoc, a respondre-les conjuntament.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, Sra. Nicolau. Entonces, tiene la palabra para hacer las preguntas números de registro 1733/98, 1748/98, 1749/98 i 1750/98. Tiene la palabra, Sra. Diputada.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sra. Presidenta.

La primera de les preguntes està relacionada, com hem comentat, amb la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, com així s'especifica en l'enquesta. Ens referim a l'enquesta enviada pel conseller d'Educació, qui, com a responsable de la política, ha comentat diferents vegades, al professorat de les Illes Balears. Li demanaríem per quin motiu a l'apartat sobre en quina llengua s'imparteixen les classes diu que en la llengua catalana, exclusivament, i no hi ha un afegit de pròpia de les Illes Balears, com sí s'ha posat a la resposta ("principalment en llengua catalana, pròpia de les Illes Balears"). Per què s'hi fa aquesta diferenciació?

Demanaríem al conseller si suposa això que, els 200 que imparteixen les classes exclusivament en llengua catalana, no ho fan en la pròpia de les Illes Balears, i que aquells que imparteixen principalment en llengua catalana ho fan en la pròpia de les Illes Balears. Què es volia transmetre cap al professorat i què es vol transmetre amb aquesta diferenciació.

I també, per quin motiu a cap de les possibles respostes sobre la llengua castellana no hi ha cap tipus d'afegitó?

En relació amb una altra pregunta, la resposta a l'enquesta, en funció de l'interès polític del Partit Popular - l'hem titulada així-..., a la pregunta sobre els programes i exigències que ha fet el Ministeri d'Educació i Cultura a l'enquesta remesa pel conseller d'Educació als professors de les Illes Balears hi ha una resposta on es parla dels resultats d'una filosofia ben intencionada però irreal per dur-la a la pràctica.

Nosaltres demanaríem per quin motiu es fa una pregunta sobre una filosofia ben intencionada del ministeri, i no s'explica de quina filosofia es tracta, no creu que és un poc tendenciosa l'esmentada enquesta amb preguntes on el nombre de possibles respostes positives o negatives, com ja s'ha plantejat altres vegades, ho vàrem plantejar aquí mateix, jo mateixa, al conseller, si s'ha posat en funció de l'interès polític del Partit Popular i del seu govern.

A la pregunta també sobre programes i exigències que ha fet el Ministeri d'Educació, a l'enquesta remesa pel conseller d'Educació al professorat, hi ha una resposta on es parla de resultats d'una filosofia ben intencionada però irreal per dur a la pràctica. Per tant, demanaríem per què es fa aquesta pregunta i per què no s'hi especifica quin tipus de filosofia, quin tipus de plantejament, es fa amb aquesta demanda.

També es demana sobre programes i exigències del Ministeri d'Educació i ens plantejam per quin motiu, a la pregunta sobre els programes i les exigències que ha fet el ministeri fins ara, de quatre possibles respostes, n'hi ha tres de negatives i una de molt positiva, per tant, esperam una resposta del conseller en relació amb aquestes preguntes. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sra. Diputada. Para contestar, tiene la palabra el Hble. Sr. Conseller de Cultura, Educación y Deportes.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sra. Presidenta. En relació amb la primera pregunta, evidentment que la conselleria no considera que hi hagi diferències entre els docents que imparteixen les classes exclusivament en llengua catalana i aquells que ho fan principalment en llengua catalana.

Respecte del tema dels afegitons, l'article tres del nostre estatut d'autonomia parla de la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, amb aquest afegitó, però no ho fa en relació amb la llengua castellana, la qual s'hi menciona així, però sense afegitons, per tant, aquest és el motiu pel qual així venia escrit a l'enquesta.

Vostè ha comentat dues vegades el tema de la filosofia del sistema educatiu vigent a l'Estat espanyol, de l'ordenació, per llei orgànica, del sistema educatiu. Naturalment, sempre que es regula en el món jurídic, i especialment al seu nivell màxim, que és el de la llei orgànica, i no oblidem que el desenvolupament de la Constitució ho fa amb una filosofia que empara aquesta regulació, i aquesta és la filosofia..., aquesta filosofia és la filosofia vigent, es la filosofia que, com no pot ser d'altra manera, ha d'impulsar el Govern de l'Estat i ha d'impulsar el Govern de la comunitat autònoma.

També vostè planteja una qüestió en relació amb els programes plantejats pel Ministeri d'Educació, i també els relaciona amb l'aplicació de la Logse i de la filosofia que hi ha darrera. Evidentment, nosaltres sempre tractam aquesta qüestió amb el respecte absolut a la literalitat i a la filosofia d'aquesta llei, repetesc, desenvolupament de la Constitució i, per tant, no ens consideram, ni en aquest cas ni en el cas de les llengües, que crec que són els dos grans temes de les preguntes que vostè formula, ni poc ni molt tendenciosos, no ens consideram gens tendenciosos, i tant és així que a l'enquesta remesa als docents, que és la que vostè comenta, hi ha apartats perquè els docents puguin, al marge de les respostes que poden triar dins cada una de les preguntes, se'ls hi dóna espai, expressar qualsevol altra qüestió que vulguin. Per tant, jo crec que això, d'arrel i de fet, elimina qualsevol possibilitat de ser tendenciosos, s'hi dona espai, a l'enquesta, perquè els docents expressin la seva opinió.

Per tant, intentant resumir, naturalment que nosaltres no consideram que hi hagi diferències entre professors; la qüestió de la llengua castellana no té afegitons perquè l'article tres de l'Estatut no en té. Nosaltres respectam i parlam de la filosofia de les lleis orgàniques que regulen el sistema educatiu, i no creim en absolut que és tendenciosa aquesta enquesta, entre d'altres coses perquè s'hi dóna espai als docents perquè, al marge de les possibilitats tancades de l'enquesta, tinguin un espai obert perquè expressin l'opinió que tinguin, especialment respecte del tema lingüístic i en el tema de la filosofia dels programes que fins ara establia el ministeri i que a partir d'ara estableix la Conselleria d'Educació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Conseller. En turno de réplica, tiene la palabra la Sra. Diputada Bover i Nicolau.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. Presidenta. Gràcies, Sr. Conseller, per la resposta que m'ha donat, de totes maneres li diré que no compartim la informació amb vostè quant que diu que les enquestes no són tendencioses, nosaltres pensam que sí, pel que ja hem comentat avui i per les preguntes que ja havíem debatut en aquesta comissió amb vostè.

Nosaltres el que demanam i el que exigim és un respecte a la llengua catalana, i quan es comenta llengua catalana, modalitat de les Illes Balears, pareix que pensam que el professorat, tot el professorat d'aquestes illes, per sort, és conscient, es forma i es vol formar en transmetre la nostra cultura, la realitat d'aquestes illes, la nostra llengua, la llengua catalana i el context social i econòmic de la nostra realitat. Per tant, nosaltres confiam moltíssim en el professorat i pensam que aquestes enquestes han fet allò que ja hem comentat altres vegades, crear un desencís i un debat dins el professorat que no ha estat un debat pedagògic, sinó que més aviat ha estat un debat polític. Pensam que s'ha de potenciar el debat pedagògic en els centres escolars, en els centres educatius, a totes les etapes, i s'ha d'anar, crec, molt en compte amb actuacions com aquesta, la de l'enquesta que vostè, com a responsable polític, va enviar als centres educatius i a tot el professorat.

També hem parlat de la filosofia, quina filosofia es planteja a l'enquesta. Pensam, és ver, que cada projecte polític té una filosofia educativa i un marc allà on es planteja una concreció després d'actuacions. Cada filosofia d'aquests projectes polítics, pensam que s'ha de concretar en actuacions i en un model educatiu, un marc global, s'ha d'especificar un marc global educatiu, què entenem per educació, què s'ha de fer en els centres i quina societat volem, més o manco és aquest debat, hi tenim unes diferències amb vostès, com és lògic, per tant, i pensam que és, per tant, en els projectes educatius allà on el professorat ha de concretar el que entén i el que defensa per educació, i quina educació, com s'ha de concretar aquest model que emmarca, diguem-ne, en aquest moment la nostra illa.

El que és necessari, per tant, és donar instruments al professorat perquè puguin fer aquest debat pedagògic, no aquest debat polític, una formació al professorat, per tant, un pla de formació en positiu, un pla de formació que sigui eficient i que doni peu a aquest debat que nosaltres plantejam, i no unes enquestes que, com ja s'ha comentat altre vegades, com he dit, no han fomentat aquest debat pedagògic.

Quant que vostè ha comentat que a les enquestes hi havia un espai obert on respondre ja d'una manera més lliure, pensam, hem de ser realistes, que gairebé el que contestam molts vegades a un qüestionari són les respostes tancades, ens és molt més difícil contestar a les obertes; per tant, crec que és una contradicció que a un mateix qüestionari hi hagi preguntes obertes i tancades. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sra. Diputada. en turno de contraréplica, tiene la palabra el Hble. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo crec que vostè ha tocat, per damunt, una sèrie de temes cabdals en el sistema educatiu, i tal vegada no sigui en el torn de rèplica a una pregunta l'ocasió per parlar sobre la societat que volem o el paper del professorat en la transmissió de coneixements, i jo crec que no només es tracta dels coneixements propis del nostre entorn, naturalment, també dels altres coneixements, dels universals.

A mi m'agradaria aprofitar per dir que hi estic absolutament d'acord amb vostè, crec que tothom, amb dos dits de seny, està d'acord amb vostè que, efectivament, s'ha d'incentivar la transmissió, l'intercanvi, de coneixements dins el món educatiu pedagògic, i evitar de tota manera incórrer que s'enceti un debat polític, perquè no és, en absolut, el sistema educatiu el lloc on dur-lo a terme.

En definitiva, jo crec que vostè pot tenir la percepció o el convenciment que, ho repetesc, aquesta enquesta és tendenciosa, per tant, jo no li'n puc dir més que el que li dic, jo, en cap moment, i si l'hagués tenguda, no s'hauria fet l'enquesta. En cap moment he tengut, ni tenc, aquesta percepció, i en qualsevol cas, vostè diu que s'ha de potenciar el debat dins el sistema educatiu, especialment el debat i l'intercanvi entre el professorat, el claustre de professors i l'administració educativa, i jo crec que això, efectivament, ha de ser així, i que cada dia hem de fer actuacions en el sentit que facin que es potenciï aquest debat, el resultat del qual serà un benefici segur per al sistema educatiu.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Conseller.

I.5) Pregunta RGE núm. 2342/98, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aules de cinc anys.

Pasamos a la siguiente pregunta del día, número de registro 2342/98, del Grupo Socialista, sobre aulas de cinco años. Para formularla, tiene la palabra... Sobre aulas de cinco años... 2342/98, número cinco. Para formularla, tiene la palabra el Sr. Andreu Crespí i Plaza.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sí, Sra. Presidenta. Moltes gràcies. Aquesta pregunta tracta d'clarar quin procediment utilitzarà la conselleria per, d'alguna manera, garantir el compliment de la legislació vigent en l'admissió d'alumnes a centres sostinguts amb fons públics, previst a la Llei orgànica, a la Lode, i al mateix temps, aquell dret que supòs que tenien els pares, dret segurament no escrit a cap document, però que és lògic, que és la continuïtat dels alumnes que varen començar a un centre educatiu i que, per tant, podrien veure's perjudicats a l'hora d'haver d'admetre-n'hi d'altres sobre els quals, en aplicar-los un barem no aplicat anteriorment, ara hi entrassin. A una resposta en aquest sentit en el ple d'aquesta cambra, el conseller va dir que s'hauria de dirigir aquests alumnes al centre que els pertocàs, crec que va utilitzar exactament aquesta paraula. Bé, jo crec que als ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat no els pertoca cap centre. La llibertat d'elecció de centres està contemplada a una llei orgànica, i aquesta llei orgànica, a més, regula el dret preferent d'uns respecte d'altres, però no l'exclusió en l'opció, és a dir, aquelles persones que, d'acord amb un barem establert, tenen una major puntuació, es col·loquen davant d'altres que en tenen manco, però si no hi ha ningú davant, un pare de família, una mare de família, d'aquesta comunitat pot dur el fill a qualsevol centre d'aquesta comunitat, independentment del seu lloc de residència, del seu lloc de feina, són drets concurrents, i el barem l'única cosa que fa és prioritzar-los.

Per tant, entenent que el conseller no va utilitzar la denominació correcta, jo ho accept, però voldríem saber com garantiran als pares que puguin ser exclosos d'aquest procés que continuaran en el mateix centre.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Diputado. Para contestar, tiene la palabra el Hble. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sra. Presidenta. La veritat, l'altre dia, abans que vostè em formulàs, jo crec que aquesta mateixa pregunta en el plenari, no vaig entendre en absolut la intervenció de la presidència del plenari en relació amb si aquesta pregunta la fèiem aquí o allà, però, en fi, crec que no ve al cas. En qualsevol cas, ja li vaig contestar dimarts, precisament en la línia que vostè comenta en la seva intervenció, i naturalment jo rectific, m'agradaria..., o rectific la interpretació, o la literalitat, de les meves paraules de dimarts, en el sentit que vostè diu, en aplicació de la Lode, naturalment, naturalment, i en aplicació també de la llibertat que tenen els pares a l'hora d'eleger.

Ja vaig comentar dimarts, en qualsevol cas, i aquest era el fons de la pregunta, que, en aplicació de la Lode, era prioritari per al Govern complir el reial decret mitjançant el qual es regulava el règim d'elecció de centre, fins i tot si això entràs en conflicte amb aquest "dret" que poguessin tenir els pares que els seus fills, o l'alumne, i els pares en el seu nom, a continuar en el centre que havien triat.

Ja li vaig dir en aquell moment que no creia que aquesta situació es presentàs amb un nombre significatiu, i, en qualsevol cas, si es produïssin aquestes situacions, l'única cosa que succeiria és que es produïrien, tal vegada, un any abans que ara; fins ara hi havia una situació semblant en relació amb els alumnes que accedien a primer de primària, per tant, la situació és semblant, i esper, i la nostra idea, la nostra presumpció i els nostres càlculs estan fets en el sentit que, en qualsevol cas, aquest problema no es presenti, o si es presenta, sigui per a un nombre mínim d'alumnes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Conseller. En turno de réplica, tiene la palabra el Sr. Crespí.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sr. Conseller, jo parl en nom d'aquest nombre mínim de pares a què es pugui presentar el problema, perquè només que es presenti a un pare, ens ha de preocupar, el problema que serà per a aquest pare. El cas no és en absolut semblant al que passa a nivell de primer d'educació primària, perquè aquí les regles són perfectament conegudes des de fa molt de temps. Per tant, el pare que duu el seu fill a educació infantil a un centre concertat sap claríssimament que, a primer d'educació primària, entra en un centre a un nivell educatiu sostengut amb fons públic, i allà hi haurà un problema de concurrència, per tant, ell coneix el risc, i l'assumeix, no així a educació infantil, perquè s'han canviat les regles del joc durant el procés d'escolarització a educació infantil. Es podia haver començat per educació infantil a tres anys i, evidentment, ja no hi hauria hagut aquest problema, vostès han optat pels cinc anys, no dic que no sigui una idea, facem gratuïta l'extensió per als més grans, no és un doi, però no tenen previst, pel que vostè em contesta, el problema que hi pugui haver, perquè és possible que hi sigui, i el que és possible, sol passar, poc o molt, i a mi em preocuparia, perquè vostè no ho ha apuntat en cap cas, que en allò que s'obris la mà fos en l'increment de *ratios*, que és una forma fàcil que té l'Administració de resoldre el problema, és a dir, si aquí ja hi ha vint-i-cinc nins i n'hi ha quatre que n'han quedat fora, posar-n'hi vint-i-nou, que no passa res, i el curs següent, si hi ha repetidors, passarem a trenta dos, i el curs següent, si hi ha un parell més de repetidors, passarem a trenta sis. És la manera normal que passa, i que és difícil d'evitar, de vulnerar una idea, jo crec que molt positiva, d'intentar mantenir una educació de qualitat, perquè el professor pot fer una atenció molt més individualitzada dels alumnes. Aquesta és una perversió que es pot produir, i jo crec que vostès no hi han reflexionat prou, i, com a mínim, jo li demanaria, si no té la resposta ara, un no té respostes per a tot en cada moment, que hi reflexionin seriosament per estudiar, cosa que és fàcil, perquè vostè no ha de fer més que demanar al seu servei d'inspecció aquells centres que sempre tenen major demanda que oferta, i, per tant, pot localitzar perfectament els problemes, es poden localitzar amb noms i llinatges, i, en tot cas, d'aquí a un cert temps ens contestarà una altra pregunta que li farem, quan ho creguem oportú, a veure quina és la solució real que pensen prendre.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Diputado. En turno de contraréplica, tiene la palabra el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Evidentment, si només un pare, un ciutadà, es troba amb una situació com aquesta, és preocupant; jo el que no puc compartir és la seva teoria sobre les regles conegudes o les regles desconegudes, jo crec que la normativa està en vigor o no està en vigor, i, naturalment, que estigui en vigor, no significa que encara que el ciutadà tengui l'obligació de complir amb ella, s'ha de donar per assabentat que el sistema hagi canviat. En qualsevol cas, quan es pren una decisió així, aquest és un dels inconvenients que es produeixen i que s'ha d'assumir, de la mateixa manera que pogué passar en el seu dia quan es va decidir concertar altres cicles que no fossin el de l'educació infantil.

Per tant, repetesc que jo crec que es tracta d'avançar un any l'aplicació del reial decret, a aquests efectes, que pot ser que qualche pare no se n'hagi donat per assabentat, no d'aquest fet, perquè no crec que sigui aquest el cas, de la conseqüència que pot tenir, i, en qualsevol cas, també és cert, també és cert, i vostè ho sap perfectament, per això ho diu aquí, que la inspecció educativa té localitzats dos o tres centres on es poden produir aquestes circumstàncies, i, per tant, proposarà actuacions concretes per pal·liar o per eliminar aquest problema que pot sorgir.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Conseller.

I.6) Pregunta RGE núm. 2344/98, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a matèries d'ESO i batxillerat que es pensen desdoblar per al curs 98/99.

Pasamos a la siguiente pregunta del día, que és la número de registro 2344, del Grupo Socialista sobre materias de Eso y bachillerato que se piensan desdoblar para el curso 98-99, formulada por el Sr. Andreu Crespí i Plaza. Tiene la palabra.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo crec que el torn de preguntes orals tant en plenari com en comissió té per objecte, jo crec, aclarir els dubtes que tenim els diputats i diputades d'aquesta cambra, i, per tant, a mi m'agradaria anar-me'n qualque vegada, d'aquí, amb la sensació que he aclarit una cosa, que me'n puc anar tranquil, i oblidar-me del tema, pareix que no és així i, per tant, sempre pareix que algú preveurà qualque cosa i en el moment oportú prendrà les mesures, i si algú en qualque moment prendrà les mesures, estaria bé que, ja que preguntam, s'acceleràs una mica la presa de decisions i ens ho contassin. Realment, que qualque dia, en llegir el *Diari de Sessions*, un digués "avui hem aclarit un problema", estaria bé. Per tant, a veure si, amb aquesta altra, ho aconseguim.

No llegesc la pregunta perquè és prou clara i, per tant, deman que es transcrigui en el *Diari de Sessions* tal com s'ha redactada.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Diputado. Para contestarla, tiene la palabra el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Jo també li he de contestar molt concisament, l'Ordre de 29 de juny de 1994 és la que regula quines són les matèries que es poden desdoblar, i aquestes matèries, com vostè sap, són les llengües estrangeres, ciències naturals i física i química. Per tant, en les mesures de previsions econòmiques i de les plantilles dels centres, aquestes són les assignatures que es pensen desdoblar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Conseller.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Realment, ho ha contestat, per tant, li reiter que em reafirmi que unes són les que es poden i les altres, les que es faran; és a dir, vostè garanteix davant aquesta comissió que totes aquelles assignatures el desdoblament de les quals, legalment, s'ha previst, realment es desdoblaran, els centres tendran els recursos humans per produir tots els desdoblaments prevists en la legislació vigent? Enviarem fotocòpia als centres educatius de la seva resposta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Diputado. En turno de contrarèplica, tiene la palabra el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

A mi em pareix molt bé que enviï fotocòpia als centes educatius de la meua resposta. Nosaltres estam fent feina amb els centres educatius. Els centres educatius són moltíssimament més raonables que com molta gent vol fer creure, i en qualsevol cas, nosaltres farem un esforç especial perquè es pugui produir aquest desdoblament on s'ha de produir, i naturalment que allà on hi ha mancances, que n'hi ha, i moltes, al nostre sistema educatiu, ningú no espera, i no ho esperen els centres tampoc, que totes aquestes mancances es puguin solucionar en un any; naturalment que aquest és un dels nostres objectius per al proper curs, que millori substancialment el desdoblament en aquestes matèries.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Conseller.

I.7) Pregunta RGE núm. 2347/98, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aportació econòmica a la fira Didàctica 1998.

La siguiente pregunta del orden del día, la número siete, número de registro 2347, es la que queda aplazada por las causas anteriormente descritas.

I.8) Pregunta RGE núm. 2348/98, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ús de les varietats insulars en els llibres de text.

Entonces, pasamos a la número ocho, que es la 2348/98, formulada por el Sr. Andreu Crespi i Plaza. Tiene la palabra, Sr. Diputado.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sra. Presidenta. L'Estatut d'Autonomia i la Llei de normalització lingüística parla de "la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears", però hem de ser conscients que aquesta oració que ve després de la llengua catalana no és un adjectiu qualificatiu d'aquesta llengua catalana, sinó, si no record malament de quan jo estudiava llengua castellana, és una oració juxtaposada, que simplement constata un fet geogràfic, que és la pròpia; i de la castellana no ho diu perquè no és la pròpia, perquè aquí no ha estat mai la pròpia d'aquesta comunitat, sinó que ha estat una llengua que ens l'hem feta nostra, però que ens ha estat importada, i aquella altra té unes arrels històriques prou antigues.

La Conselleria va dir que realment potenciaria les varietats insulars en els llibres de text, és a dir introdueix un element poc científic perquè, que jo sàpiga, no existeix un acotament clar de què és o no és una varietat o és una corrupció lingüística, molt normal a una llengua que ha estat malmenada històricament, i que per tant amb l'ús té una falta de normalització, de la qual en patim tots.

Per tant, qui, com s'en cuidarà que aquestes varietats insulars, tant en la forma lèxica com en la sintàctica, no suposin una ruptura d'aquesta unitat lingüística que tant l'Estatut d'Autonomia com la Llei de normalització volen, desitgen i propugnen? Qui serà el valedor de la unitat de la llengua davant aquesta porta que s'obre a córrer dins un camí que no sabem fins a on s'aturarà?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Diputado. Para contestar tiene la palabra el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sra. Presidenta. La Conselleria va regular aquest fet mitjançant l'Ordre de 22 d'abril, publicada el 2 de maig en el *Bulletí Oficial de la Comunitat*, i en el moment de la signatura d'aquesta ordre i de la remissió al *Bulletí Oficial* es tenia i es té l'absoluta certesa des del punt de vista dels filòlegs, que en absolut -i a més ho diu expressament el preàmbul d'aquesta ordre, o la introducció. No crec que puguem parlar de preàmbul en una ordre- que no s'atempta en absolut, ben al contrari, contra la unitat de la llengua. Nosaltres preteníem a través d'aquesta ordre, que regularà a partir d'ara els projectes editorials, que les nostres varietats lèxiques i morfològiques estiguessin, fossin les que es triassin a l'hora d'escriure, a l'hora de redactar els nostres llibres de text, i ens pareix ben lògic que l'alumne a l'hora de trobar-se davant un material editorial, es trobi -i això no atempta en absolut a la unitat de la llengua- amb les nostres modalitats, repetesc, lèxiques i morfològiques.

En qualsevol cas el control o la supervisió dels projectes editorials el realitzarà la Comissió Tècnica per l'assessorament de l'ensenyament en llengua catalana, una comissió presidida pel director general d'ordenació i innovació, que elevarà en aquest al conseller proposta sobre l'adequació a l'Ordre dels continguts editorials, i per part d'aquest conseller crec que no hi ha cap dubte que es farà seguint els criteris de l'Ordre per persones profundament coneixedores d'aquests temes, i assenyades a l'hora d'elevar la seva proposta; i en qualsevol cas, i a més d'aquesta qüestió, també es demanarà al Departament d'Inspecció la supervisió de l'adequació dels llibres de text que siguin emprats a partir del curs que ve.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Conseller. En turno de réplica tiene la palabra el Sr. Crespí i Plaza.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Al final ens ha aclarit qui seran els que, per un costat pens que vetlaran sobre els continguts dels llibres de text en relació amb la unitat de la llengua, i per una altra banda qui seran els competents en l'adequació als programes, els continguts, de cadascuna de les àrees a què facin referència aquests llibres. Em don per satisfet per la pregunta, i mirarem si això realment funciona així, perquè vostè sap molt bé que l'ordre no concreta això, i per això li fèiem la pregunta, si ho tenien previst o no.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Diputado. En turno de contrarréplica tiene la palabra el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo crec que l'Ordre és una ordre que, com es pot imaginar, al marge del desig o la voluntat política que això pogués dur-se a terme, és una ordre molt meditada, precisament perquè s'havia de fer d'una forma absolutament immaculada, i qüestió diferent és que es faci una ordre, un pla durant els mesos d'estiu perquè la inspecció, al marge d'aquesta qüestió, tengui una sèrie de prioritats, una sèrie d'actuacions de cara al proper curs; però una d'elles serà aquesta que regula aquesta ordre.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Conseller.

I.9) Pregunta RGE núm. 2352/98, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a activitats extraescolars i complementàries autoritzades per al curs 97/98.

Pasamos a la siguiente pregunta del día, la número 9, con el número de registro 2352/98. Para formularla tiene la palabra el Sr. Crespí i Plaza.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Voldríem saber, encara que sabem que aquestes autoritzacions la majoria d'elles segurament es varen donar a un període en el qual la Conselleria encara no tenia les competències, però en aquest moment els documents estan baix l'autoritat del conseller, i el curs té vigència fins al mes de setembre d'enguany, voldríem saber quines són les activitats complementàries autoritzades, quins preus s'han establert en aquests anys per menjadors escolars.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Diputado. Para contestar la pregunta tiene la palabra el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo duia com a annex a aquesta pregunta el llistat dels centres amb les activitats concretes per centre i el llistat dels centres amb el preu per persona i dia en el cas dels menjadors. M'és igual llegir-lo, o que el Sr. Diputat o la Mesa vulgui que ho deixi a disposició d'aquesta presidència.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sí, sí, s'accepta perfectament.

LA SRA. PRESIDENTA:

Se lo haremos llegar a todos los portavoces de todos los grupos.

I.10) Pregunta RGE núm. 2356/98, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a obres d'adaptació per implantar segon d'ESO.

Pasamos entonces a la siguiente pregunta del día, la número 10, número de registro 2356/98, sobre obras de adaptación para implantar segundo de ESO. Tiene la palabra el Sr. Diputado Crespi i Plaza.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Aquesta pregunta està jo crec que prou clara; deman que es transcrigui així al *Diari de sessions*, i realment si el conseller també ho duu amb una relació per escrit, em don ben per satisfet, i renunciï al torn de rèplica, naturalment.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Diputado. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo igualment tampoc tenc... Duc la llista per escrit, per tant si el Sr. Diputat no hi té inconvenient, la puc deixar a aquesta presidència.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Conseller. También lo haremos llegar a todos los portavoces.

Antes de pasar al siguiente punto del orden del día, agradecemos la presencia del Sr. Conseller Manuel Ferrer i Massanet. Muchas gracias, Sr. Conseller.

II.1) Proposició no de llei RGE núm. 2055/98, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a transport escolar gratuït per a menors de sis anys.

El siguiente punto del orden del día es la Proposición no de ley número de registro 2055/98, del Grupo Parlamentario Nacionalista-PSM, sobre transporte escolar gratuito para menores de 6 años. Para defenderla tiene la palabra el Sr. Diputado Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Aquesta proposició no de llei tracta un problema molt concret i relativament senzill, però el fet que sigui concret i senzill no vol dir que la seva resolució no sigui també important. El problema en concret és que, com vostès saben, l'actual legislació dona subvenció pel transport escolar per l'edat lògicament d'escolarització obligatòria, i aleshores tenim que a determinats nuclis rurals de les nostres illes, que bàsicament concretaria en Sant Jordi a Mallorca, probablement, en Menorca i en Eivissa més que a la part forana de Mallorca, resulta que hi ha escolars menors de 10 anys que viuen a nuclis dispersos del casc urbà del seu respectiu municipi, i han d'acudir a l'escola que està instal·lada en el seu municipi respectiu, i aleshores es pot donar la paradoxa que una mateix autobús, que fa el recorregut i recull als diferents punts del municipi la població escolar de més de 6 anys, per llei i de fet no reculli els escolars menors de 6 anys, amb la qual cosa pot donar-se el cas que una família que tenguí dos fills en edat escolar, un de 4 anys i un de 8 anys, al nin o a la nina de 8 anys la puguin traslladar a l'escola de manera gratuïta a través de l'autobús públic, i en canvi al nin o la nina de 4 anys hagi de ser la pròpia família que la traslladi a l'escola. Això evidentment ens sembla en primer lloc absurd, i en segon lloc un problema que a causa que els costos econòmics per resoldre'l serien escassos, l'Administració creim que l'ha d'afrontar, i a més l'ha d'afrontar un administració que no fa ni tres mesos encara, ha anunciat que de manera gradual anirà introduint la gratuïtat al segon cicle d'educació infantil, com ha fet el Govern balear, i per tant creim que aquest tema s'ha d'afrontar i s'ha de resoldre.

El cost econòmic que implicaria la resolució d'aquest problema és escàs; la població escolar dispersa afectada no és gaire abundant en termes quantitius; és possible que també es pugui dir que els costos que implica aquest fet per a les famílies no són excessius, però és que creim que més que els costos quantificables en pessetes per la família, allò que s'ha de valorar són els costos en la mesura que a la família, i concretament a determinats membres de la família, i habitualment a la dona, això li resulta un impediment de cara a poder dur a terme les seves expectatives de treball, per exemple. I a més a més aquest problema encara s'agreuja més en el cas d'escoles que no tenen menjador, perquè això vol dir que la població escolar de manco de 6 anys pot haver d'obligar la família a fer quatre viatges diaris per traslladar el nin o nina de manco de 6 anys al col·legi al qual està matriculat.

Per totes aquestes raons, el Partit Socialista de Mallorca, Grup Parlamentari Nacionalista, Partit Socialista de Menorca, presenten aquesta proposició no de llei, demanant a la Conselleria d'Educació i Cultura que prengui les mesures oportunes per tal que els alumnes d'educació infantil dels centres públics gaudeixin de transport escolar igual que els alumnes d'ensenyament primari. Creim que és un problema fàcil de resoldre si hi ha voluntat política per fer-ho, i fins i tot ja hi comença a haver una reivindicació d'aquesta solució que nosaltres proposam en alguna associació, per exemple de l'illa de Menorca, concretament una associació agrícola que s'anomena Associació Agrícola i Ramadera de Menorca, que en una taula reivindicativa a la qual hi ha una vintena de punts, en té concretament un que diu així: "transport escolar gratuït per als nins menors de 6 anys que viuen en el medi rural, perquè aquests nins i nines que viuen en el medi rural de manco de 6 anys no tenen transport gratuït, i pot donar-se el cas que el seu germà que en té 8 sí que en tenguí, de transport gratuït, i que a més a més el seu germà de 8 anys vagi a un col·legi a dins un autobús que té places buides, però com que la lògica administrativa legal de vegades no té massa capacitat d'interpretar les especificitats de la realitat, pot donar-se el cas que s'estimin més arribar a l'escola amb seients buits que impedir que sa mare hagi de fer l'esforç d'acompanyar el seu fill al centre.

Per tot això, creim que el sentit comú d'aquesta proposició no de llei farà que el Partit Popular a través de la seva conselleria de cultura assumeixi la resolució d'aquest problema. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Diputado. ¿Grupos que quieran intervenir? Sra Vidal, ¿no? Vale... tampoco. Pues por parte del Grupo Socialista tiene la palabra el Sr. Tejero.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sra. Presidenta. No tenim moltes qüestions a afegir, només probablement una puntualització si fos possible, en el sentit que s'ha plantejat un problema que és clar, i realment aquesta paradoxa que es dona, que xoca en contra de lògica o antilògica administrativa. L'única qüestió a afegir, que probablement s'hauria de dir, ja que hem parlat abans no només de centres públics, sinó també probablement si aquest any s'ha començat que els fillets i filletes de 5 anys puguin anar als centres concertats, és a dir que en tot cas si amb fons públics es dona un transport a tots els fillets i filletes que viuen en l'entorn rural, que puguin gaudir d'aquest transport escolar, realment és una cosa de sentit comú, i en tot cas tots haurien de tenir dret a allò, i efectivament com vostè ha dit molt bé, específicament a llocs més petits, com a l'illa de Menorca es dona, que els autobusos van pràcticament buits, i s'han de fer dues vies de transport, la qual cosa és absolutament poc recomanable, per dir-ho suaument. Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Diputado. Por parte del Grupo Popular tiene la palabra el Sr. Joan Marí i Tur.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Al portaveu del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM jo li diria, com no pot ser d'altra manera, que el Grup Popular té la voluntat política de solucionar aquest problema, i vostè sap perfectament que l'únic problema que ens presenta la moció d'avui és el fet del pressupost. El Govern balear i el Grup Popular han manifestat repetidament davant el Parlament i els mitjans de comunicació que s'ha proposat l'escolarització gratuïta de l'educació infantil, amb la qual cosa els infants de 3 a 5 anys gaudiran d'ensenyament completament gratuït en els propers anys. Crec que això és una bona notícia que diu de l'interès que té el Govern i el Grup Popular en aquest sector de la societat. En efecte, la previsió suposa l'escolarització dels alumnes de 5 anys al curs vinent 1998-1999, la dels de 4 anys al curs escolar 1999-2000, i dels infants de 3 anys al curs 2000-2001. D'aquesta manera, d'aquí a pocs anys l'escolarització infantil gratuïta serà una realitat i un novetat, gràcies al Partit Popular i al Govern balear. Posar en marxa l'escolarització gratuïta de l'educació infantil, com vostè demana, no sense alguna raó, i si els sous sobrasen s'hi destinarien i li podríem dir que sí, suposa un esforç econòmic, repetesc, d'una magnitud molt considerable, raó per la qual el Govern ha decidit realitzar les inversions adequades durant tres exercicis pressupostaris.

En aquest context, voler introduir el transport escolar públic i gratuït per als alumnes d'educació infantil des del curs 98-99 és una possibilitat que el Govern no contempla per ara. Pensam que primer s'ha d'aconseguir l'establiment de l'escolarització gratuïta de l'educació infantil, i en una segona etapa de planificació i d'inversió podran estendre la gratuïtat al transport dels alumnes d'educació infantil. El Govern balear i el Grup Popular sabem ben bé que és una meta a assolir el transport escolar gratuït dels alumnes d'educació infantil, però en un context de recursos escassos hem de planificar amb responsabilitat la despesa pública. En una planificació global del sistema educatiu que se'ns acaba de transferir són moltes les inversions necessàries per a la millora del sistema educatiu. No queda més remei, idò, que donar prioritat al que ens sembla més urgent, que és l'escolarització gratuïta de l'educació infantil, la construcció de nous centres escolars, la reforma dels centres obsolets, etcètera; i sap molt bé el portaveu del Grup Nacionalista que si a aquesta proposició no de llei diguéssim ara que sí, d'aquí a una temporadeta demanarien que també hi hagués servei públic gratuït per als infants de 0 a 3 anys, i una vegada que haguessen aconseguit aquesta educació gratuïta per als nens de 0 a 3 anys, després es demanaria que també el seu manteniment i el menjador fos gratuït, i després que s'hi posàs un acompanyant o 3 o 4 professors per cada nen de menys de 5 anys, i així les peticions no acabarien mai perquè, com és molt raonable, l'oposició sempre ha d'anar a buscar allò que de bell antuvi ja sap que haurà de dir que no, per la senzilla raó que no hi ha sous per tot, i vostè, Sr. Portaveu del partit nacionalista, sap molt bé que en matèria d'educació i cultura mai no es pot atendre a totes les peticions. Vostè mateix haurà de dir sovint que no a peticions raonables que se li fan, i en aquest cas ens toca al Grup Popular dir que no, no perquè no vulguem, no perquè no hi hagi voluntat política, sinó senzillament perquè no hi ha recursos. Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Diputado. En turno de réplica tiene la palabra el diputado Sr. Damià Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc voldria dir-li al Sr. Tejero que ens sembla bé a darrera "centres públics" afegir-hi "concertats", si li sembla oportú. Per tant no tenim cap inconvenient en introduir aquesta esmena *in voce* que ha fet el portaveu del Grup Socialista.

Respecte del Sr. Marí, jo crec que és evident, el Sr. Marí té sentit comú, i com que té sentit comú sap que aquesta proposició no de llei està carregada de raó, és absolutament elemental allò que es demana, però clar, el Sr. Marí és del Grup Popular, que és el Grup que dóna suport al Govern d'aquesta comunitat autònoma, i sap que a l'oposició ni pa ni aigua; i aleshores com que sap que a l'oposició ni pa ni aigua, s'ha hagut de cercar una excusa; i s'ha cercat l'excusa possiblement més feble de totes les que podia trobar, i és que no hi ha recursos econòmics. Diu "si els sous sobrassin", "no hi ha recursos econòmics", fins i tot ha recordat d'una manera indirecta la meva condició de persona que és objecte de peticions econòmiques i malauradament no les pot atendre, això és cert. Ara bé, el tema és -i ho he dit a la meua primera intervenció- que aquí el fet econòmic afecta molt poc. Hem estat parlant d'un problema que sobretot afecta les illes de Menorca i d'Eivissa, i concretament aquesta iniciativa és del diputat Bosco Gomila, de Menorca, i per tant va molt centrada en una problemàtica molt menorquina, que no implica despeses econòmiques afegides. Estam parlant d'uns autocars que transporten 15 escolars i tenen seients per transportar-ne 35, i com que no poden assumir el transport gratuït de la població menor de 6 anys, resulta que els deixen plantats, i les mares o pares els han d'acompanyar a la mateixa escola a la qual un autobús públic ha duit el nin o la nina de 8 anys. No hi ha implicacions econòmiques.

A més a més hi ha un altre fet, que encara que a Menorca sembli que efectivament a partir de la informació que té el diputat Bosco Gomila, els nins o les nines de manco de 6 anys queden plantats davant ca seva, no se'ls endú l'autobús gratuït, sí que a altres llocs, que d'una manera -per entendre'ns- al•legal, ho han resolt, i aquests nins i nines són objecte d'atenció per part d'aquests autobusos públics, però aleshores es planteja un altre problema, i és la manca de cobertura legal d'aquests escolars que fan viatges, per dir-ho d'alguna manera, clandestins. Aleshores, aquesta problemàtica és suficientment greu, encara que no afecti una gran quantitat de persones, com perquè sigui atesa seriosament, i no s'invoquin excuses que a mi em pareixen de mal pagador.

D'altra banda el Sr. Marí fa una especulació sobre tot allò que demanaríem si ens aprovassin aquesta proposició no de llei tot seguit. Li recordaria que evidentment l'oposició està per demanar, i jo crec que el Govern està per atendre aquelles propostes de l'oposició que no costen gairebé cap doblar i resolen un problema que afecta ciutadans, de la resolució dels problemes dels quals el Govern se suposa que és responsable i n'està encarregat. I a més a més, recordem que estam demanant una cosa absolutament de serveis mínims, no demanam extras ni molt manco. Per tot això lamentablement les raons del Sr. Portaveu m'han paregut molt poc consistents, perquè fins i tot ha invocat la raó pressupostària, però si llegeix atentament la nostra proposició no de llei, veurà que nosaltres no parlam ni de com ni quan han de resoldre aquests problemes que nosaltres assenyalam. No marcamos terminis per a la solució d'aquest problema, i se suposa que als pressupostos de l'any que ve sí que podrien ser-hi encaixades les mínimes despeses que la resolució d'aquest problema podria plantejar. Ara bé, el tema de fons és que aquí hi ha una consigna, que és que a l'oposició ni pa ni aigua. Idò molt bé, ni pa ni aigua, i anirem a berenar a una cafeteria de devers la plaça de Cort en acabar aquesta sessió.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Diputado. En turno de contrarréplica tiene la palabra el diputado Sr. Marí i Tur.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Aquí fa temps, Sr. Portaveu nacionalista, que no es parla en llatí, i jo ja ho començ a enyorar una mica, i li diria aquella frase, que no sé si està ben emprada exactament, perquè no som especialista en aquesta llengua, però que vostè, que diu "a l'oposició ni pa ni aigua", els llatins diuen "*medicus, cura te ipsum*", que vol dir "metge, cura't a tu mateix". Alguna responsabilitat a altres bandes tenen que a l'oposició tampoc vostès ni pa ni aigua, sinó tot el contrari. Es poden estudiar cada cas concret. Supòs que els serveis tècnics o d'inspecció de la Conselleria no tendrien inconvenient en algun cas concret que es doni aquest extrem que vostè diu, que un autobús va mig ple, i que hi van germans d'uns altres al•lotets petits que han de quedar a fora. Estic segur que si els casos concrets es presenten, la Conselleria hi posarà la millor voluntat per solucionar-ho, però no diga, Sr. Pons, que això no significa més inversió econòmica, perquè un autobús pot anar ple d'aquests infants que tenen transport gratuït, i perquè els altres nens, que vostè avui ho demana, poguessin anar en autobús, se n'hauria de llogar un altre, amb la qual cosa la despesa econòmica quedaria augmentada.

Vostè ha dit una cosa que jo entenc que no és veritat. Jo li he dit que quan es pogués solucionar aquest problema, el Grup Popular té tant d'interès com vostè, quin interès podem tenir el Grup Popular en dir-li que no a aquesta proposició? La meva contestació és la que vostè dóna moltes voltes al seu càrrec de responsabilitat: que no hi ha prou pressupost. S'ha aconseguit, que no s'havia aconseguit mai, l'educació infantil gratuïta. Molt bé, ara tenim l'educació infantil gratuïta, i vostès ja volen posar autobús, i això és un rosari que no acaba mai, i algun dia a alguna cosa els han de dir que no; i no diga vostè que a l'oposició ni pa ni aigua, perquè ahir a la tarda mateix, en aquesta mateixa sala, una proposició no de llei, o una moció, no record, el Grup Popular li va dir que sí. Per tant, que a l'oposició ni pa ni aigua, no és veritat; quan és una cosa raonable i les disponibilitats econòmiques ho permeten, se'ls diu que sí. En aquest cas li deim que no, no perquè no vulguem, no perquè no ens agradaria, no perquè no guanyaríem vots; i molts que en guanyaríem, de vots, segurament, ja que sempre parlem de rendiment electoral, molts en guanyaríem, de vots, si poguéssim dir que pagam el transport gratuït. Però no pot ser, i qualsevol pare de família sap que a vegades els fills demanen coses que sí que els agradaria donar, però com que no hi ha economia suficient, se'ls ha de dir que no. En aquest cas el Grup Popular els hem de dir que no, perquè no tenim pressupost suficient. I li desitj en qualsevol cas que l'esmorzar a la plaça de Cort li sia molt ben digerit. Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Diputado. Antes de pasar a la votación, quería saber si los demás grupos aceptan la transacción. Sí, ¿Sr. Joan Marí i Tur?

EL SR. MARÍ I TUR:

No.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vale, pues entonces pasamos a la votación tal y como se había propuesto.

¿Votos a favor?

¿Votos en contra?

¿Abstenciones?

Sí, ¿Sr. Letrado?

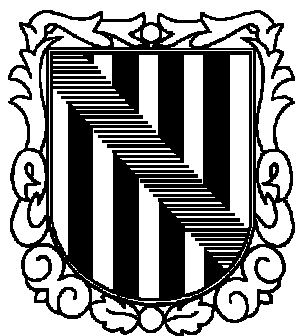
EL SR. LLETTRAT:

Sí, Sra. Presidenta. El resultat de la votació ha estat: vots a favor, 5; vots en contra, 10; abstencions, cap.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Letrado. Queda rechazada la proposición.

Antes de despedirnos, quería recordar que ésta es la última sesión de la Comisión de Cultura de este período de sesiones, y volveremos a reanudar el trabajo a principios de octubre. Gracias, señores diputados.

**DIARI DE
SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES
BALEARS**

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma